کسب و کار

آیا شغل پیدا کردن سخت‌تر از همیشه‌شده؟

«دومینیک جویس» بیش از ۱۰۰ درخواست شغلی فرستاده بود تا بالاخره تابستان امسال برای یک بدرد منابع انسانی به مرحله آخر استخدام رسید. پس از دو مصاحبه آنلاین، یک روز در ارزیابی حضوری شرکت کرده بود که شامل جلساتی با روسای آن شد. یک شرکت تکنولوژی بود و امیدوار بود که دیگر همه چیز نهایی شده باشد. بنابراین وقتی ایمیل کوتاهی مبنی بر رد شدنش دریافت کرد، بسیار ناامید شد. از زمانی که در ماه مارس به عنوان نیروی ماژاد اخراج شده بود، هیچ‌گاه تا این حد به استخدام دوباره نزدیک نشده بود بدتر آنکه، شرکت مورد نظر هیچ بازخورد سازندهای ارائه نکرده بود. نیمی از ۱۶۵ شغلی که او برای آنها درخواست داده بود، اصلا پاسخی نداده بودند.

او می‌گوید: «واقعی بوده که در یک روز سه ایمیل ریجکتی دریافت کردم.» جویس برای تامین مخارج زندگی مجبور شده به عنوان راننده آمازون کار کند و وسیله‌ای که میراث خانوادگی بوده را بفروشد. «اوضاع خیلی خراب است. صورتم را با سیلی سرخ نگه می‌دارم.»

از آنجا که سابقه کاری جویس در زمینه استخدام است – و این زنگ خطری است که می‌گوید اوضاع استخدام‌ها خوب نیست – می‌باید که او ناقته جنا باقته نیست و این اتفاق فقط برای خودش نیفتاده. پس از افزایش قابل توجه تعداد فرصت‌های شغلی در دوران کووید، حالا استخدام در بخش‌های حرفه‌ای در حال کاهش است. از مالی گرفته تا تکنولوژی و امور اداری، کارکنان اداری با همان بلاء سفیده‌دمان نسبت به سال‌های اخیر با شرایط رقابتی بسیار سخت‌تری مواجه شده‌اند.

در پایان سال ۲۰۲۱، تعداد فرصت‌های شغلی در ایالات متحده و بریتانیا نسبت به زمان قبل از همه‌گیری، ۶۰ درصد بیشتر شده بود. حالا فرصت‌های شغلی موجود در ایالات متحده فقط ۱۲ درصد بالاتر از سطوح قبل از پاندمی هستند و در بریتانیا حتی ۸ درصد بیش‌تر از سطوح قبل از پاندمی برآورد شده‌اند. متقاضیان کار می‌گویند برای صدها شغل درخواست می‌دهند و اگر هم پاسخی دریافت کنند، خبر رد دشنشان است. جویس می‌گوید: «ما هرکسی که صحبت می‌کنم، از بیو و جوان، به این نتیجه می‌رسم که ظاهرا شرایط بدتر از دوران بحران مالی است.»

این اتفاق ممکن است برای برخی از جویندگان کار شوکه‌کننده باشد. طبق اعلام سایت استخدام Indeed، از آنجا که کرونا باعث شد خیلی از مردم کارشان را ترک کنند، بازار کار با شرایط دشواری مواجه شد. طبق تخمین‌ها، در ماه اوت به ازای هر شغل خالی ۱.۶ نفر بیکار در بریتانیا وجود داشته که این رقم در سال ۲۰۲۲ فقط یک نفر بود و میانگین آن هم در دو دهه گذشته، ۲.۹ بود.

نرخ بیکاری همچنان در اروپا و ایالات متحده نسبتا پایین است، اما کاهش روند استخدام در ماه‌های اخیر، همراه با عدم‌تطابق بین مهارت‌هایی که متقاضیان دارند و مهارت‌هایی که کارفرما نیاز دارد، یافتن شغل مناسب را بسیار دشوار کرده است.

کوری کفتینگ، رئیس بخش اقتصاد لینکدین در آمریکا می‌گوید که افزایش نرخ بهره طی دو سال گذشته، توانایی کارفرما را برای سرمایه‌گذاری در استخدام محدود کرده است. کمتر شدن فرصت‌های شغلی جدید به این معنی است که افراد کمتری شغلشان را ترک می‌کنند و در نتیجه فرصت‌ها کم و کمتر می‌شود. کفتینگ‌ها می‌گوید «بازار کار رقابتی‌تر شده و برای هر شغل افراد بیشتری درخواست می‌دهند. این باعث شده تمرکز کارفرما هم برای انتخاب کردن، بازتر باشد.» اینکه‌دین معیاری دارد، به نام «تراکم جویندگان کار» که بر اساس آن تعداد درخواست‌های ارسال شده هر نفر در سایت خود را می‌سنجد و حالا اعلام کرده این رقم طی سال گذشته در فرانسه و آلمان بیش از ۱۰ درصد و در ایالات متحده ۲ درصد افزایش یافته است. به گفته کفتینگ‌ها «این یعنی افراد دارند به دست آوردن یک شغل بیشتر تلاش کنند.» در نگاه اول، اینها خبرهای خوبی برای کارفرما نیاز است. داده‌های موسسه مشاوره‌ای Recruitonomics نشان می‌دهد که کارفرماهای بریتانیایی در اواخر سال ۲۰۲۳ برای ثبت یک آگهی شغلی ۱۲ پوند هزینه می‌کردند. در سال ۲۰۲۲ این رقم ۲۰ پوند بود. اما شرایط پیچیده‌تر از این است که به نظر می‌رسد.

اندرو فلاورز، مدیر Recruitonomics می‌گوید: «شاهد تحولی بسیار سریع در نظرات و تمایلات کارفرما هستیم. دو سال پیش، بزرگ‌ترین شکایت آنها کمبود نیرو بود. حالا خیلی از آنها می‌گویند غرق درخواست‌های شغلی شده‌اند. اما همچنان برای پیدا کردن نیروی کار بالیقینی که در میان این سیل متقاضیان مورد نظرشان است، با مشکل مواجه‌اند.

هوش مصنوعی بخشی از این مشکل است. نظرسنجی انجام شده توسط پلتفرم ایجاد محتوای Canva نشان می‌دهد که حدود ۴۵ درصد جویندگان کار در سطح جهان از هوش مصنوعی برای ساخت یا بهبود رزومه خود استفاده می‌کنند. این امر می‌تواند شرایط را برای مسئولان استخدام دشوارتر کند، زیرا حجم درخواست‌ها افزایش می‌یابد و شناسایی بهترین نامزدها سخت‌تر می‌شود.

بقی دیلیر، مدیر استخدام پلتفرم ربات‌گزاری «زاپیر» (Zapier) می‌گوید: کارفرماها درخواست‌های استخدام زیادی دریافت می‌کنند که بررسی همه آنها غیرممکن است. این اتفاق می‌تواند یک دور باطل درست کند. آن دسته از متقاضیان شغلی که هیچ پاسخی دریافت نمی‌کنند، تقاضای استخدام خود را مثل زیری در تاریکی رها و بارها می‌فرستند و در نتیجه کیفیت، قربانی حجم بالای درخواست‌های شغلی می‌شود.

همزمان، از آنجا که شرکت‌ها استخدام‌های خود را به حداقل رسانده‌اند، دیلر تمایل‌های استخدام در حال کوچک شدن هستند و در نتیجه تعداد افرادی که می‌توانند درخواست‌های شغلی را بررسی و این قرآیند را شخصی‌سازی کنند کمتر می‌شود. جین کوران، رئیس بخش جذب استعداد‌ها در شرکت املاک JLL می‌گوید: «صول اولیه در استخدام‌ها از بین رفته است، چون مسئولان استخدام وقت ندارند.»

البته همه بخش‌ها هم با آبوه متقاضی مواجه نیستند. برخی صنایع که میزان دستمزد در آنها پایین است و همچنین بخش‌هایی که به مهارت‌های تخصصی نیاز دارند، همچنان برای جذب نیروی کار جدید با مشکل مواجهند. در لینکدین، درخواست‌های شغلی در بخش‌های تکنولوژی، رسانه، خدمات مالی و حرفه‌ای بالاترین و در بخش سلامت کمترین است. فلاورز می‌گوید: «من مشاغل را به دو گروه ایستاده و نشسته تقسیم می‌کنم و بین این دو به وضوح یک دوگانگی دیده می‌شود. در حوزه‌های فنی یا هنلداری و بدنبالی، کارکنان راحتتر شغل پیدا می‌کنند. در مشاغلی که به تحصیلات دانشگاهی نیاز دارند و همچنین مشاغل اداری، جهش شدید استخدام‌ها در دوران پساکووید خیلی سریع و با بالا رفتن نرخ بهره، روند معکوس به خود گرفت.

سارا مناخصی، بازاریابی که در مراحل آخر استخدام در یک کار جدید است، از این بازار کار رقابتی ضربه سختی خورده است. سال گذشته او بعد از تجربه فرسودگی شغلی، کارش را ترک کرد و کارفرمایش به او اطمینان داد که هر وقت بخواهد می‌تواند در پایه صورت فریلنس کار کند اما وقتی اوایل بهار سارا را کارگرفرایش تماس گرفت، با در خواستش موافقت نشده، مثل خیلی از درخواست‌های دیگر.

سارا می‌گوید: «وحشتناک بوده» او حدود ۱۰۰ درخواست شغلی به جاهای مختلف فرستاد اما فقط از نصف آنها جواب دریافت کرد که بیشترشان هم جواب‌های اتوماتیک بودند. پنج بار هم به مرحله مصاحبه رسید او می‌گوید: «بسیار ناامید کننده است. دچار نوعی حس گنه به خاطر کار نکردن می‌شوی. وقتی جواب نه می‌گیری، حس شکست سنگین داری.»

خوزه هرولس، که در حوزه بازاریابی ورزشی کار می‌کند، در لیندا با پاسخ‌هایی که دریافت می‌کرد مشکلی نداشت. اما می‌گوید که از مصاحبه رفتن خسته شده است: «از قوبه تا کدن بیش از ۳۰ مصاحبه انجام دادم و سطح اعتماد به نفسم پایین و پایین‌تر می‌رود.»

هرولس می‌گوید که حتی پس از مرحله نهایی یک قرآیند مصاحبه، که می‌تواند شامل چند گفت‌وگوی آنلاین و چند روز آمادسازی باشد، اغلب با بازخوردی دریافت نمی‌کند. او هنوز منتظر شنیدن خبر از آخرین مرحله مصاحبه‌ای است که در ماه ژوئن انجام داده بود. «اینکه شرکت‌ها درخواست می‌دهند و پاسخ نمی‌دهند واقعا آزاردهنده است.»

لیندسی دان می‌گوید: «به نظر می‌رسد همه منتظر چیزی هستند. این غیرعادی‌ترین بازاری است که من تا به حال در آن کار کرده‌ام.»

با این حال، جویندگان کار نباید ناامید شوند. کفتینگ‌ها می‌گوید که این وضعیت باید با عادی شدن سیاست‌های پولی بهبود یابد و «شاید بیشتری به بازار کار اتفاقه کنند.»

مترجم: مریم رضایی
منبع: Financial Times

ایزدیار تاکید کرد:

سامانه جابجایی معلولین راه اندازی شود

رئیس کمیسیون برنامه و بودجه شورای اسلامی شهر کرج با اشاره به رونمایی از «ون معلولین» گفت: برای خدمت رسانی بیشتر باید سامانه ای مانند اسنپ جهت جابجایی معلولین تعریف و راه اندازی شود

به گزارش پیام آشنا، عمار ایزدیار در صد و هشتاد و ششمین جلسه کمیسیون تلفیق شورای اسلامی شهر کرج ضمن قدردانی از عملکرد سازمان حمل و نقل بار و مسافر، عنوان کرد: این سازمان یکی از سازمان هایی است که در شهرداری با مردم به صورت مستقیم در ارتباط است و میتواند موجبات رضایتمندی شهروندان را به حداکثر برساند.

وی با اشاره به فعالیت سازمان ذکر شده در تماز جمعه تهران، سرویس مدارس، حمل و نقل مردم در شهر و... و ادامه داد: بر همین اساس ضروری است شورا و شهرداری توجه بیشتری به این سازمان داشته باشد.

ایزدیار همچنین به اقدام جهادی سازمان حمل و نقل بار و مسافر در راه اندازی مجموعه شارژ اتوبوس‌های برقی اشاره و گفت: این اقدام با سرعت خوبی صورت گرفت و قابل تقدیر است.

عضو شورای شهر کرج در ادامه نکاتی را در خصوص توجه بیشتر سازمان به ساماندهی تاکسی ها، تفکیک حوزه بار از مسافر و درآمد زایی از این حوزه و مدیریت واگذاری ون ها به ذیصلاح جهت بازخورد بیشتر عملکردی یادآور شد.

رحیمی انتقاد کرد:

روشنایی بوستان‌های کرج در شأن یک کلانشهر نیست

رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای اسلامی شهر کرج با اشاره به اهمیت امنیت شهروندان در پارکها در شبه گفت: روشنایی بوستان‌های کرج در شأن یک کلانشهر نیست.

به گزارش پیام آشنا، علیرضا رحیمی محمود آبادی در صد و هشتاد و سومین جلسه کمیسیون تلفیق شورای اسلامی شهر کرج تأکید کرد: روشنایی بوستان‌ها و پارکها پس از احداث باید در اولویت باشد.

وی با اشاره به اینکه پارکها و بوستان های تاریک زمینه را برای بروز جرم و بزه فراهم کرده و موجب کاهش امنیت شهروندان می‌شود، افزود: ضرورت دارد تا روشنایی پارکها سریعا در دستور کار قرار گرفته و محقق شود.

نایب رئیس کمیسیون تلفیق شورای اسلامی شهر کرج در ادامه صحبت های خود به حضور سگهای با صاحب در پارکها و بوستانها اشاره کرد و افزود: این حیوانات مهمانان ناخوانده ای هستند که باعث اذیت و آزار شهروندان می‌شود.

علیرضا رحیمی با یادآوری اینکه این موضوع در وظایف شهرداریها قرار ندارد، گفت: دستگاه قضا و نیروی انتظامی می‌توانند به عنوان دادگری به این موضوع ورود کنند.

رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای اسلامی شهر کرج این موضوع را مساله ای مهم برشمرد که مطالبه جدی شهروندان است و تأکید کرد: باید پاسخی به آن داده و موضوع رفع شود.

مدرسه ای برای پدربزرگ ها و مادر بزرگ ها

راه‌اندازی مرکز فراهنگ با هدف توانمندسازی سالمندان در دستور کار مدیریت شهری قرار گرفته است.

زینب زینال زاده: وارد دیوستان شهدای گمنام می‌شویم و نشانی سرای زندگی را می‌پرسیم و به ساختمانی در ضلع شمالی بوستان راهنمایی می‌شویم. روی تابلو همچنان فراهنگ نوشته شده و اولین مرکزی است که ویژه سالمندان در تهران (منطقه ۲۱) راه‌اندازی شده و قرار است عبارت «سرای زندگی» روی آن حک شود. در این مرکز ماندیه مدرسه برنامه هفتگی و متنوعی برای مو سپیدان پیش‌بینی شده و مدیران و مسئولان سعی دارند برای سالمندان سرزندگی و حال خوب ایجاد کنند.

همراه با بانوی سالمند وارد سرای زندگی می‌شویم و است و ارتباط بهتری با دوستان و اطرافیان دارم. مشارکت در برنامه‌های اجتماعی علاوه بر حال خوب، باعث توانمندسازی سالمندان می‌شود و به خودباوری به بیماری و... را ثبت کند. سود ندارد و مسئول پذیرش این کار را انجام می‌دهد. طبق گفته مدیران مرکز روزانه ۲ تا ۳ نفر در سرای زندگی پذیرش می‌شوند و از خدمات و برنامه‌ها استفاده می‌کنند.

فضای مرکز حدود ۲۰۰ متر است و ۵ اتاق برای تشکیل کلاس‌های تخصصی مانند ورزشی تخصصی و... دارد. سالمندان در این مرکز می‌توانند دوره آموزشی و خدمات را بر اساس علاقه انتخاب کنند؛ اما حضور در آنها می‌بایست با اجازه پزشک و روان‌شناس باشد؛ بنابراین فرم اطلاعات ابتدا ارزیابی و متناسب با شرایط جسمی و حرکتی سالمندان برنامه‌ها تعیین و از طریق گپ دوستانه سالمندان هم مجاب می‌شوند. در واقع یکی از ویژگی‌های این مرکز توجه به علاقه و البته نیاز و شرایط سالمندان است.

ایجاد حال خوب برای جهان‌دیدگان مهم‌ترین هدف سرای زندگی است. محمدقلی زاده ۶۷ سال دارد و حدود یک سال است که از خدمات سرای زندگی استفاده می‌کند. او می‌گوید که پیش از حضور در این مرکز، منزوی بودم؛ اما امروز حالم بسیار خوب است و ارتباط بهتری با دوستان و اطرافیان دارم.

خدمت‌رسانی به سالمندان توسط خود سالمندان اثربخشی بیشتری خواهد داشت. مدیران سرای زندگی با این رویکرد در مسیر توانمندسازی و اجتماعی شدن سالمندان گام برداشته‌اند و قصد دارند با جذب سالمندان مراجعه‌کننده به‌عنوان همکار داوطلب، خدمت‌رسانی را مطلوب‌تر کنند. بنا به گفته‌های مدیران سرای زندگی، تا کنون ۲ نفر به‌عنوان همکار داوطلب جذب این مرکز شده‌اند و همین موضوع باعث ایجاد انگیزه و افزایش اعتماد به‌نفس در مراجعه‌کنندگان به سرای زندگی شده است.

درهای سرای زندگی همه‌روزه از ساعت ۸ تا ۱۶ باز است. علی‌اکبر ربیعی ۸۵ ساله، مسن‌ترین مراجعه‌کننده سرای زندگی است. او می‌گوید که پیش از آشنایی با این مرکز برنامه خاصی برای زندگی‌ام نداشتم؛ اما امروز برای تمام لحظه‌هایی که زندگی‌ام برنامه‌ریزی دارم. کتاب می‌خوانم و خرید می‌کنم. بنا به گفته مدیران این مرکز، ۹۰ درصد سالمندان از خدمات راضی هستند و در اکثر برنامه‌ها مشارکت فعال دارند.

علاوه بر ساکنان منطقه ۲۱، اهالی مناطق هم‌جوار هم از خدمات آن استفاده می‌کنند. اعظم اکبری باتوی ۶۰ ساله ساکن منطقه ۹ است که از طریق دوستانش می‌رسند و حس ارزشمندی می‌کنند.

خدمات سالمندان توسط خود سالمندان اثربخشی بیشتری خواهد داشت. مدیران سرای زندگی با این رویکرد در مسیر توانمندسازی و اجتماعی شدن سالمندان گام برداشته‌اند و قصد دارند با جذب سالمندان مراجعه‌کننده به‌عنوان همکار داوطلب، خدمت‌رسانی را مطلوب‌تر کنند. بنا به گفته‌های مدیران سرای زندگی، تا کنون ۲ نفر به‌عنوان همکار داوطلب جذب این مرکز شده‌اند و همین موضوع باعث ایجاد انگیزه و افزایش اعتماد به‌نفس در مراجعه‌کنندگان به سرای زندگی شده است.

با این مرکز آشنا شده و هفته‌ای یک‌بار با اسنپ به این مرکز می‌آید. به گفته مدیران مرکز طی یک سال ۵۰۰ تا ۶۰۰ مراجعه‌کننده داشته و ۱۲۰ نفر عضو ثابت هستند. همچنین تا خرداد امسال خدمات رایگان بود و اکنون به طور میانگین هزینه خدمات ماهیانه ۲۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان است.

این مرکز ویژه سالمندان است و در حوزه‌های اجتماعی، توان‌بخشی، فیزیکی، توانمندسازی روان‌شناختی و شناختی، خدمات ارائه می‌شود و هدفمان توسعه سالمندی سالم است. در واقع با ایجاد زمینه مشارکت‌های اجتماعی سعی داریم سالمندان را توانمند کنیم و شادابی و نشاط را در میان آنها افزایش دهیم و انزوا سالمندی را به حداقل برسانیم.

بخش قابل توجهی از جمعیت منطقه ۹ سالمندان هستند و از این رو به همت مدیریت شهری اولین زیرساخت در راه اندازی فراهنگ در این منطقه فراهم شد. گرچه ساختمان فعلی مرکز کوچک است و فضای محدودی دارد، اما مدیریت شهری درصدد افزایش فضا است و امیدواریم بتوانیم مکان بزرگتری در اختیار سالمندان قرار دهیم. همچنین دست‌مزدی داریم با پیش بینی برخی از بسته های حمایتی، خدمت رسانی در سرای زندگی را توسعه دهیم و دامنه گروه هدف را گسترده تر کنیم.

تعویض مخازن سی ان جی فرسوده ۶۰۰۰ تاکسی در کشور

تعداد ۱۱ هزار تاکسی برای تعویض مخازن فرسوده خود ثبت نام کرده‌اند که تاکنون ۶۰۰۰ مخزن به صورت رایگان تعویض شده و بیش از ۵۰۰۰ مخزن فرسوده باقی مانده که به زودی تعویض خواهد شد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، سالاری - مدیر طرح سی ان جی شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران نیز با اعلام این که از سال ۱۳۸۲ طرح سی ان جی شدن خودروها آغاز شد، گفت: از سال ۱۳۸۲ تاکنون ۲۳۵۰ جایگاه سی ان جی در سطح کشور احداث شده است که از ابتدای اجرای این طرح در صنعت سی ان جی ۲۰ برابر سرمایه گذاری شده است. به گفته وی طبق طرح تبدیل خودروهای بنزینی به دوگانه سوز می‌توان طی سه سال ۳۴۰ هزار خودرو را به دوگانه‌سوز تبدیل کنیم؛ از قرارداد ۲۰ میلیون دلاری با ایران خودرو برای تبدیل ۴۵ هزار خودروی وانت پیکاپ و تاکسی به دوگانه‌سوز خبر داد. مدیر طرح سی ان جی شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران به پرداخت ۲۰ درصد هزینه تبدیل مسافربرهای اینترنتی شخصی دوگانه‌سوز طی سال‌های گذشته گفت: مصوبه جدیدی در سال گذشته از سوی شورای اقتصاد داشتیم که دیگر این ۲۰ درصد هم رانندگان پرداخت نکنند.

سالاری با بیان این که برای تبدیل خودروها به دوگانه سوز سایت طی ۱۰ روز آینده بازگشایی مجدد می‌شود و خودروها می‌توانند برای تبدیل به دوگانه‌سوز مراجعه کنند و در طرح تبدیل شرکت داشته باشند، ادامه داد: ۴۵۰۰ خودرو در صف تبدیل خودرویشان به دوگانه‌سوز بودند که با باز شدن سایت در ماه اول طرح تبدیل برای آنها اجرا خواهد شد. وی در ادامه همچنین با اشاره به این که از شورای اقتصاد کشور مجوز طرح تعویض مخازن فرسوده ۱۰۰ هزار تاکسی را اخذ کردیم یادآور شد: از سوی وزارت کشور ۱۸ هزار و ۸۰۰ تاکسی فرسوده معرفی شدند تا مخازن فرسوده این تاکسی‌ها تعویض شود.

مدیر طرح سی ان جی شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران ادامه داد: مخازن این تاکسی‌ها بیش از ۱۵ سال عمر دارند و یا خودروهایی هستند که پس از مراجعه به مراکز معاینه فنی مخازن سی ان جی آنها با مشکل روبه‌رو بوده و باید تعویض کنند.

سالاری با اشاره به این که از ۱۸ هزار و ۸۰۰ تاکسی فرسوده اعلام شده از سوی وزارت کشور برای تعویض مخازن فرسوده ۱۱ هزار تاکسی برای تعویض مخازن فرسوده خود ثبت نام کرده‌اند، یادآور شد: از این تعداد ۶۰۰۰ مخزن سی ان جی فرسوده تاکسی‌ها به صورت رایگان تعویض شده و بیش از ۵۰۰۰ مخزن فرسوده باقی‌مانده نیز به زودی تعویض خواهد شد که اولویت شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران تعویض مخازن سی ان جی فرسوده این تاکسی‌ها تا پایان سال است.

وی در ادامه به مخازن سی ان جی وانت‌بارها و فرسوده بودن این مخازن اشاره کرد و گفت: هنوز نتوانسته‌ایم از دولت مصوبه‌ای بگیریم که مخازن فرسوده سی ان جی وانت‌بارها نیز به صورت رایگان تعویض شوند.

مدیر طرح سی ان جی شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران تاکید کرد: تعداد وانت بارها زیاد است و با توجه به این که تعویض مخازن سی ان جی خودروها هم مثل باطری و لاستیک ضروری بوده و بعد از عمر ۱۵ ساله باید تعویض شوند و از دولت درخواست داریم تا این تسهیلات را در اختیار وانت‌بارها هم قرار دهند.

دیدگاه

شهرهای حقیقتاً تاب‌آور باید از جنبه‌های اقتصادی و اجتماعی تاب‌آور باشند

مایکل کیملمن

به نظر من شهرهای حقیقتاً تاب‌آور باید از جنبه‌های اقتصادی و اجتماعی تاب‌آور باشند. تاب‌آوری نمی‌تواند فقط درباره نگرانی‌های زیست‌محیطی باشد چرا که در آخر همه اینها به هم ربط دارد. بنابراین شهر تاب‌آور برای من شهری است که به حد کافی عادلانه باشد تا مردمی با سطوح درآمدی متفاوت بتوانند در کنار هم زندگی کنند، شهری با زیرساخت حمل‌ونقل قدرتمند که در خدمت مردم مذکور باشد، و با شبکه‌ای سالم از فضاهای عمومی، پارک‌ها و پیاده‌راه‌ها.

یک شهر تاب‌آور باید با مسائلی همچون سلامت عمومی به‌اندازه نگرانی‌های محیطی مقابله کند. والبته که چنین شهری باید به چالش‌های بزرگ‌مقیاسی که با آنها مواجهیم توجه کند. ما نباید به سادگی به بلایای زیست‌محیطی بعداً وقوعشان پاسخ دهیم، بلکه باید آماده آنها باشیم و برایشان تدبیر کنیم. این همان کاری است که شهرها در کشورهایی مثل هلند انجام می‌دهند، جایی که تاب‌آوری با نوآوری‌های اقتصادی و شهری پیوند خورده است. (در گفت‌وگو با Sky Kalfus منتشر شده در وب‌سایت Next City، سال ۲۰۱۵)

منبع: گفتار

محیط زیست

افزایش پوشش گیاهی قطب جنوب به دلیل گرمای جهانی

پوشش گیاهی در سراسر شبه جزیره قطب جنوب طی چند دهه گذشته بیش از ۱۰ برابر افزایش یافته است و کارشناسان معتقدند که عامل این تغییر، بحران آب و هوایی است که باعث گرم شدن این قاره یخی شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، تجزیه و تحلیل داده‌های ماهواره‌ای نشان داد در سال ۱۹۸۶ کمتر از یک کیلومتر مربع پوشش گیاهی در جزیره‌گان وجود داشته اما تا سال ۲۰۲۱ تقریباً ۱۲ کیلومتر مربع پوشش سبز در این منطقه مشاهده شده است. محققان دریافتند که گسترش گیاهان، عمدتاً خزه‌ها از سال ۲۰۱۶ میلادی سرعت گرفته است.

رشد پوشش گیاهی در قاره‌ای که یخ و سنگ بر آن غالب است نشانه‌ای از رسیدن گرمای جهانی به قطب جنوب است. دانشمندان هشدار دادند که این گسترش می‌تواند راهی برای ورود گونه‌های مهاجم بیگانه به اکوسیستم بکر قطب جنوب باز کند.

از سوی دیگر افزایش پوشش گیاهی در قطب شمال نیز گزارش شده است. در سال ۲۰۲۱ باران و نه برف، بر قله یخی عظیم گرینلند برای اولین بار بارید.

به گزارش روزنامه «گاردین»، دکتر «توماس رولاند» از دانشگاه اکستر و سرپرست این مطالعه، گفت: مناظر قطب جنوب هنوز تقریباً به طور کامل تحت سلطه برف، یخ و سنگ است و تنها بخش کوچکی از آن توسط پوشش گیاهی پوشیده شده است. اما این بخش کوچک به طور چشمگیری رشد کرده است - که نشان می‌دهد حتی این بیابان وسیع و منزوی تحت تأثیر تغییرات آب و هوایی ناشی از فعالیت‌های انسان قرار گرفته است.

رولاند هشدار داد گرمایش آینده که تا توقف انتشار کربن ادامه خواهد داشت، می‌تواند تغییرات اساسی در زیست شناسی و چشم انداز این منطقه نمادین و آسیب پذیر ایجاد کند.

این مطالعه در مجله Nature Geoscience و بر اساس تجزیه و تحلیل تصاویر Landsat منتشر شده است.

یادداشت

ما لایق معماری زیبای خود هستیم

ترانه یلدا- از معماری چه کاری برای فهم انسان ساخته است؟ از منظر کارل یونگ- ما همه کار. دیوید یورکنهاگن در مطلبی در مجله ترجمان می‌نویسد: کارل گوستاو یونگ، روان‌کاو مشهور، در سال ۱۹۰۹ خواب می‌بیند که در خانه‌ای دوطبقه ایستاده است. از پلکان آن خانه پایین می‌رود و می‌بیند همه‌چیز کهنه‌تر و قدیمی‌تر می‌شود. باز هم پایین و پایین‌تر می‌رود تا به استخوان‌ها و کوزه‌های شکسته فرهنگ پیشاتاریخی می‌رسد.

از معماری چه کاری برای فهم انسان ساخته است؟ از منظر کارل یونگ، همه کار. دیوید یورکنهاگن در مطلبی در مجله ترجمان می‌نویسد: کارل گوستاو یونگ، روان‌کاو مشهور، در سال ۱۹۰۹ خواب می‌بیند که در خانه‌ای دوطبقه ایستاده است. از پلکان آن خانه پایین می‌رود و می‌بیند همه‌چیز کهنه‌تر و قدیمی‌تر می‌شود. باز هم پایین و پایین‌تر می‌رود تا به استخوان‌ها و کوزه‌های شکسته فرهنگ پیشاتاریخی می‌رسد. از خواب برمی‌خیزد و می‌پرسد: چرا خواب یونگ را در آن زمان تا آخر عمر، یونگ بارها به این خانه رؤیایی فکر کرد و دو خانه متفاوت برای خودش ساخت تا ایده‌هایش درباره ساختار روان آدمی را تشریح کند. او نتیجه گرفت که برای فهم کامل ضمیر ناهوشیار نه به کلمات، احساسات یا رؤیاها، بلکه به ابزاری نیازمندیم که روانمان را در فضایی فیزیکی بازنمایی کند: به معماری به بیان دیگر معماری خانه رؤیایی به یونگ نشان داد که همه ما سرفنظر از اینکه در سطح هوشیار به چه باور داریم، مجموعه‌ای از باورهای پیشاتاریخی و ناهوشیار مشترک داریم. یونگ این لایه از روان را «ناهوشیار جمعی» نام نهاد و آن را ژرفترین هسته انسانیت خواند.

در واقع یونگ به این مفهوم دست یافت که خودآگاه ما از اسطیر و تصاویر از پیش موجود یا به تعبیر یونگ «کهن‌الگوها» تأثیر می‌پذیرد؛ از جمله کهن‌الگوی پیر خردمند، مادر اعظم، درخت زندگی، سرمدیّت و امر مقدس. ما همین حس را در گنجینه شعر و ادبیات کهن خودمان هم داریم، به‌خصوص در خیام و دید خاص اش به گردش پیچاپیچی دوران. این مقدمه را به این دلیل آوردم که امروز به اهمیت مکانیسم‌های خلق فضای زندگی در شهرهایمان بپردازیم. ما در گذشته‌ها معماری غنی خود را داشتیم که فرهنگ و شخصیت اجتماعی پدرانمان را می‌ساخت و از آن تأثیر می‌گرفت. تمام آن سردرهای ورودی، هشتی‌های مجلل یا ساده دالان‌هایی که به فضای حیاط راه می‌بردند، آن فضای محکم و هندسی حیاط مرکزی که با حوض و درخت، لطافت و خنکا را به درون می‌آورد و سپس فضاهای تابستانی و زمستانی خانه در مقابل هم و اتاق‌های مختلف مرتبط با راهروهای داخلی و تزیینات ویژه و... والبته ایوان‌ها و مهتابی‌ها و بستوهای پنهان، مطبخ و حمام و حیاط‌های پشتی و دهها مکان فکرشده و زیبا که به زندگی، زیبایی و رونق می‌بخشید. اما امروز از اینها دیگر خبری نیست و اگر باشد هم در شرف زوال و تخریب‌اند.

اینجاست که گفتمان صاحب‌نظرانی مانند عبدالرضا گلپایگانی یا حافظ عبدالکریمی که قبلا گفتم، خالی از لطف نیست. گلپایگانی معتقد است: «فضای زندگی برای شکل‌دادن به معنای زندگی ساخته می‌شود. فضا یا جای گاه بدون معنا به «مکان» یا «جاگاه» تبدیل نمی‌شود و از آنجا تهران رخت بر بسته است. مرور معماری ضروری می‌نماید». او می‌گوید: «معماری ایرانی همچون یک موجود زنده خود را با تغییر زندگی بهتر دیگرگون می‌کرده و یا درک حکیمانه از اقلیم، فرهنگ، رفتار، فن ساخت و... ماهیت اساسی خود یعنی مکان‌مندکردن فضا را پاس می‌داشته است. اکنون این بافت زنده رو به انقراض است.

ماراه درست پاسداری از این گوهر را نیامده‌ختایم. شورای‌عالی شهرسازی و معماری ۶۰ سال است با هدف «اعتلای هنر معماری و شهرسازی ایرانی» تشکیل شده است. دریغ از راه‌حل و ارزیابی و بازبینی و بهبود؛ از سوی دیگر، سوداگری ملک و وام سپری‌ناپذیر آن کمیت و پول را بر همه‌چیز حاکم کرده است.

از اساسی‌ترین مشکلات امروز شهرسازی، تهدید جدی کیفیت بافت‌ها و بناها و ارزش‌های تاریخی، فروش تراکم در مناطق گران شهر برای کسب سود بیشتر است؛ سودی که به بهای برپادرفتن ارزش‌های شهر، به‌نفع صاحبان قدرت و مالکان زیاده‌خواه زمین به دست می‌آید.

مهندس گلپایگانی که خود دوره کوتاهی اخیرا معاون شهرسازی شهرداری تهران بوده و مسائل را از نزدیک تجربه کرده است، می‌گوید: «مدیران سیاسی و ناآگاه کارنابلد وامانت خوار که فرصت مدیریتشان را به توزیع رانت و کسب ثروت و ایجاد جایگاه برای خودشان تبدیل می‌کنند و سیراب کردن هواداران سیاسی و نوچه‌پروری را جایگزین رفتارهای مدنی می‌کنند مشکل دیگر ماست.

از سوی دیگر، میراث‌داران که به لرث پدری بی‌هیچ زحمتی دست یافته‌اند یا ناآگاهی و قدرناشناسی به ارزش دارایی خود، به آسانی آن را طمعه سوداگران کرده و می‌فروشند؛ که این ترتیب کاهش منزلت بناها و ارزش‌های تاریخی، مقدمه فرسوده و فرتوتشدن و فنای این بناها می‌شود. حال پرسش این است که ما چگونه باید این بناهای زیبای نماینده روح و تمدن ایرانی را رج نهیم و حفاظت کنیم یا پای درس‌هاشان بنشینیم تا به معماری امروزمان مدد رساند؟

امروز شورای‌عالی شهرسازی با حضور وزیر دادا و فرهیخته‌مان ظرفیت بالایی یافته است. اما متأسفانه جوامع حرفه‌ای معمار و شهرساز آن‌طور که باید و شاید برای هدف احیا و مرمت شهرهای تاریخی فعال، علاقه‌مند یا مرجع نیستند که جای بسی تأسف دارد.

اگر حرفه‌مندان به‌جای سودای انتقال پایتخت و پرداختن به حواشی آن، در کنار طرح توسعه سواحل جنوب کشور، کمی هم به آن ۱۶۸ شهری که حفاظت از بافت تاریخی‌شان رسما توسط وزارتخانه تأیید شده نیز فکر می‌کردند و اکنون که «قانون حمایت از مرمت و احیا» ظرفیت‌های نوینی پیش پای مدیران گذاشته، موضوع انتقال حق توسعه را قانونی کرده و کمر همت به احیا و توانمندسازی واقعی این شهرها می‌بستند، شاید گشایشی حاصل می‌شد و روندی شایسته ایران‌زمین پا می‌گرفت. به امید همه‌مان

هر کسی کو دور ماند از اصل خویش / باز جوید روزگار وصل خویش